Dosarul nr. 2-337/2026 2-26002525-12-2-12012026

H O T Ă R Î R E

În numele Legii

11 mai 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător Angela Ciubotaru

Grefier Ionela Braga

Cu participarea:

Reclamanta Alaiba Tatiana

Avocatul Marinescu Dumitru

a examinat în ședință de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Olar Maria împotriva INSPECTORATUL GENERAL al POLIȚIEI, intervenient accesoriu IP DONDUȘENI ȘI GRAMA ALEXANDRU cu privire la repararea prejudiciului moral

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

1. La 09 ianuarie 2026, Olar Maria a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu IP Dondușeni și Grama Alexandru cu privire la repararea prejudiciului moral.
2. În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la 05 noiembrie 2021 prin decizia agentului constatator al IP Dondușeni Grama Alexandru, a fost recunoscută vinovată de săvîrșirea contravenției prevăzute la art. 70 alin.(2) Cod contravențional și sancționată cu amendă în cuantum de 90 u.c. echivalentul a 4500 lei.
3. Susține reclamanta, că în dezacord cu decizia agentului constatator, a depus contestație, care prin hotărîrea Judecătoriei Drochia (sediul Central) din 21.10.2022, a fost admisă și anulată decizia agentului constatator, încetat procesul contravențional. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 02.03.2023, hotărîrea a fost menținută.
4. Consideră reclamanta că a fost neîntemeiat trasă la răspunde contravențională, motiv din care, în ordinea prevederilor art. 383 Cod contravenționale, art. 19, 2006 Cod civil, cere repararea prejudiciului moral prin încasarea sumei de 10 000 lei din contul Inspectoratului General al Poliției.

5. Prin referința din 27 ianuarie 2026 pîrîtul solicită respingerea acțiunii (f.d. 32-39), pe motivul că eventualele erori, admise la constatarea contravenției, au fost deja reparate prin repunerea în drepturi, prin anularea procesului verbal. Menționează că la materiale cauzei lipsesc probe ce ar justifica suferințele psihice sau fizice suportate de reclamantă urmare acțiunilor agentului constatator. Notează că, întocmirea procesului verbal al contravenției este o formă legală de realizare a procedurii și aduce atingere directă drepturilor fundamentale ale persoanei. Anularea deciziei instanței nu generează automat obligația statului de a plăti despăgubiri morale, în absența demonstrării unei ilegalități flagrante sau din rea-credință din partea agentului Agentul constatator n-a încălcat drepturile reclamantei garantate de CEDO sau de Constituție, acțiunile acestuia nefiind abuzive sau ilicite.

6. La 29 ianuarie 2026 intervenientul accesoriu IP Dondușeni a depus referința, prin care şi-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată (f.d. 21-28). Menționează că, anularea unui proces verbal de către o instanță nu denotă faptul, că acțiunile agentului constatator su fost ilice sau abuzive. Atrage atenția că reclamanta nu a prezentat nici o probă concludentă prin care ar fi demonstrat existența unor suferințe fizice sau psihice reale sau o legătură de cauzalitate directă între amendă și starea sa de sănătate. Susține că, agentu constatator a acționat în limitele legii și ale competențelor sale. Relatează că, pentru tragerea la răspundere patrimonială a statului este necesar de a fi demonstată culpa gravă sau unei legalități flagrante. Drepturile fundamentale a reclamantei (libertatea, siguranța, prezumția de nevinovăție) au rămas intacte și nu au fost afectate pe parcusul examinării procesului contravențional. Interveninetul accesoriu IP Dondușeni solicită respingerea intgrală a cererii de chemare în judecată ca fiind nefondată.

7. În ședința de judecată reprezentantul reclamantei Olar Maria avocatul Marinescu Dumitru, a susținut integral acțiunea și a solicitat admiterea pretențiilor conform motivelor de fapt și de drept invocate.

8. Pârâtul INSPECTORATUL GENERAL al POLIȚIEI, cât și intervenienții accesorii IP DONDUȘENI și Grama Alexandru, fiind înștiințați despre derularea procesului în ședința de judecată nu s-au prezentat, prin cerere au solicitat examinarea cauzei în absență.

Aprecierea instanței:

9. Audiind participanții la proces, studiind probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a admite cererea de chemare în judecată pentru considerentele ce urmează.

10. În ședința de judecată s-a stabilit că prin hotărîrea Judecătoriei Drochia sediul Central din 21.10.2022, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 02.03.2023, a fost admisă contestația depusă de Olari Maria împotriva decizie agentului constatator din 05.11.2021 emisă de agentul constatator al IP Dondușeni, Grama Alexandru în privința lui Olar Maria în baza art. 70 alin.(2_ Cod contravențional, și anulată decizia cu încetarea procesului contravențional. /f.d.9-14/

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

11. Articolul 9 alin.(1) din Codul de procedură civilă: „(1) Instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conținut sunt stabilite de prezentul cod şi de alte legi.”

12. Articolul 6§1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților fundamentale: „Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.”

13. Articolul 53 alin.(1) și (2) din Constituția Republicii Moldova: „(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei. (2) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă şi instanțele judecătorești.”

14. Articolul 45 alin.(1) din Codul contravențional: „(1) Persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenționale.”

15. Articolul 381 alin.(1) din Codul contravențional: „(1) Orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile şi interesele sale legitime.”

16. Articolul 383 alin.(3) din Codul contravențional: „(3) Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional se repune în dreptul de care a fost privată şi ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă,

este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravențională este înlăturată, cu excepția cazului de amnistie.”

17. Articolul 384 alin.(2) lit.u) și (31) din Codul contravențional: „(2) Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul: u) să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.” (31) Dreptul prevăzut la alin.(2) lit.u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.”

18. Articolul 385 alin.(1) și (2) din Codul contravențional: „(1) Agentul constatator este reprezentantul autorității publice care soluționează, în limitele competenței sale, cauza contravențională în modul prevăzut de prezentul cod. 24 (2) Este desemnat ca agent constatator funcționarul din autoritățile indicate la art.400–42312, împuternicit cu atribuții de constatare a contravenției şi/sau de sancționare.”

19. Articolul 400 alin.(1) și (2) din Codul contravențional (în redacția Legii nr.59 din 22.04.2021 (în vigoare 21.05.2021): „(1) Contravențiile prevăzute la art.47, art.481 alin.(5), art.49, 50, 52, 54, 69–71, 73, 761, art.77 alin.(8), art.772, 78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.801, 85–87, 89–91, art.911 alin.(13)– (18) şi (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art.157 alin.(4), (6)–(10), art.158 alin.(1) şi (2), art.176, 1801 , art.197 alin.(1)–(4), (9), (11)–(13), (15), (16), (22), art.201– 203, 205, 209, 220, 221, 222–226, 228–243, 245, art.263 alin.(1), art.2631 , 267, art.273 pct.17) şi 18), art.277 alin.(1), (4) şi (7), 283, art.286 alin.(3), art.2873 , 2891 , 321, 325, 326 alin.(2)–(6), 331, 332, 3321 , 338–341, 346, art.349 alin.(1), art.350, 3502 , 354–357, 359– 362, art.364 alin.(2), (5), (9) şi art.365, 3653 se constată şi se examinează de către poliție. (2) Sunt în drept să examineze cauze contravenționale şi să aplice sancțiuni în limitele competenței funcționarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care exercită atribuțiile poliției şi sunt împuterniciți cu asemenea atribuții conform fișei postului. Nomenclatorul funcțiilor şi al competențelor de examinare a cauzelor contravenționale şi de aplicare a sancțiunilor se aprobă prin ordinul ministrului afacerilor interne.”

20. Articolul 440 alin.(1) din Codul contravențional: „(1) Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluționare.”

21. Articolul 441 alin.(1) lit.a) și alin.(2) din Codul contravențional: „(1) Procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției. (2) Încetarea procesului contravențional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință a fost pornit.”

22. Articolul 2 din Legea nr.1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătorești: „Acțiuni ilicite - acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni).”

23. Articolul 13 alin.(1) din Legea nr.1545/1998 (teza a doua): 25 „(1)[....]. Prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanţa de judecată se repară de către aceste organe.”

24. Articolul 1998 alin.(1) şi (2) din Codul civil: „(1) Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. (2) Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.”

25. Articolul 2007 alin.(1) lit.b) din Codul civil: „(1) Prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri: b) aplicare ilegală, în calitate de sancțiune contravențională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunității.”

26. Articolul 2036 alin.(1), (2) şi (3) din Codul civil: „(1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența şi întinderea prejudiciului patrimonial. (3) Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității şi în alte cazuri prevăzute de lege.”

27. Articolul 2037 alin.(1), (2) şi (3) din Codul civil: „(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcție de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va

tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului."

28. Articolul 59 alin.(1) din Codul de procedură civilă: „(1) Parte în proces (reclamant sau pârât) poate fi orice persoană fizică sau juridică prezumată, la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios."

29. Articolul 12 alin.(1) din Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției şi statutul polițistului: 26 „(1) Inspectoratul General al poliției este unitatea centrală de administrare şi control a Poliției, cu statut de persoană juridică şi cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova."

30. Articolul 14 alin.(1) din Legea nr.320/2012 (în redacția legii în vigoare la data adresării cu acțiune în judecată): „(1) În vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliţiei, prin ordinul ministrului afacerilor interne, la propunerea șefului Inspectoratului General al Poliției, se înființează subdiviziuni specializate. Subdiviziunile specializate sunt unități ale Poliţiei de competență teritorială generală, subordonate Inspectoratului General al Poliţiei, care pot crea servicii publice desconcentrate şi se instituie conform specificului unor sectoare şi direcții concrete de activitate."

31. Punctul 2 din Regulamentul cu privire la organizarea şi funcționarea Inspectoratului General al Poliţiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.547 din 12.11.2019: „2) Inspectoratul General al Poliţiei este autoritatea administrativă din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care asigură, în condițiile legii, implementarea politicilor statului în domeniul menținerii, asigurării şi restabilirii ordinii şi securității publice, protecție drepturilor şi intereselor legitime ale persoanei şi comunității, prevenirea, investigarea şi descoperirea infracțiunilor şi a contravențiilor, înfăptuirea justiției, asistență populației şi autorităților administrației publice locale."

32. Punctul 3 din Regulamentul cu privire la organizarea şi funcționarea Inspectoratului General al Poliţiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.547 din 12.11.2019: „3) Inspectoratul reprezintă unitatea centrală de administrare şi control al Poliţiei, cu statut de persoană juridică de drept public, având competență pe întreg teritoriul Republicii Moldova, are sediul în municipiul Chişinău, dispune de ştampilă cu imaginea Stemei de Stat şi denumirea în limba de stat, precum şi de cont trezorerial şi alte atribute specifice, în modul stabilit."

33. Punctul 15 din Regulamentul cu privire la organizarea şi funcționarea Inspectoratului General al Poliţiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.547 din 12.11.2019 (în redacția legii în vigoare la data adresării în judecată cu acțiune): „15) Inspectoratul are în subordinea sa: 1) subdiviziuni specializate; 2) subdiviziuni teritoriale."

34. Punctul 17 din Regulamentul cu privire la organizarea şi funcționarea Inspectoratului General al Poliţiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.547 din 12.11.2019 (în redacția legii în vigoare la data adresării în judecată cu acțiune): „17) Subdiviziunile specializate reprezintă

entități ale Poliţiei de competență teritorială generală, cu sau fără personalitate juridică, aflate în subordinea Inspectoratului.”

35. Punctul 19 din Regulamentul cu privire la organizarea şi funcționarea Inspectoratului General al Poliţiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.547 27 din 12.11.2019 (în redacția legii în vigoare la data adresării în judecată cu acțiune): „19) Poliția se organizează în subdiviziuni teritoriale – entități ale Poliţiei, de competență teritorială – corespunzător împărțirii administrativ-teritoriale, cu sau fără personalitate juridică, aflate în subordinea Inspectoratului, care sunt amplasate şi îşi desfășoară activitatea pe teritoriul unității administrativ-teritoriale.”

36. Punctul 23 din Regulamentul cu privire la organizarea şi funcționarea Inspectoratului General al Poliţiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.547 din 12.11.2019 (în redacția legii în vigoare la data adresării în judecată cu acțiune): „23) Structura subdiviziunilor teritoriale se aprobă de către șeful Inspectoratului.”

37. Punctul 24 din Regulamentul cu privire la organizarea şi funcționarea Inspectoratului General al Poliţiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.547 din 12.11.2019 (în redacția legii în vigoare la data adresării în judecată cu acțiune): „24) Între subdiviziunile Inspectoratului se stabilesc relații de subordonare şi de cooperare. Relațiile de subordonare reflectă transmiterea sarcinilor şi raportarea modului de realizare a acestora pe poziție ierarhică. Relațiile de cooperare se stabilesc în raport cu funcțiile stabilite de prezentul Regulament şi de regulamentele de activitate ale subdiviziunilor subordonate Inspectoratului.”

38. Potrivit Anexei nr.3 la Hotărârea Guvernului cu privire la organizarea şi funcționarea Inspectoratului General al Poliţiei nr.547 din 12.11.2019: „Inspectoratul de poliție Criuleni este o subdiviziune teritorială a Poliţiei, subordonat Inspectoratului General al Poliţiei.”

39. În temeiul normelor de drept material enunțate, instanța de judecată conchide de a admite acțiunea și a încasa din contul INSPECTORATUL GENERAL al POLIȚIEI în contul OLAR MARIA suma de 5000 (cinci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

40. Nu poate poate fi reținut ca fiind întemeiat argumentul pîrîtului cu privire la faptul că reclamanta n-a justificat prin probe cuantumul prejudiciului suferit urmare acțiunilor agentului constatator, deoarece a intervenit nulitatea absolută a deciziei agentului constatator.

41. Or, fapt constatat în ordinea art. 123 CPC, ce nu se cere a fi dovedit, în privința Mariei Olar în mod ilicit a fost pornit procesul contravențional, drept consecință, fiind trasă ilegal la răspundere contravențională de către agentul constatator, motiv din care ultima este îndreptățită de a pretinde despăgubiri prin prisma art.45 alin.(1), art.383 alin.(3), art.384 alin.(2) lit.u) și (31) din Codul contravențional, precum şi

în temeiul dispozițiilor Legii nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătorești.

42. Or, în situația în care prin hotărârea irevocabilă din 21 octombrie 2022 a Judecătoriei Drochia, sediul Central a fost admisă contestația depusă de Maria Olar şi încetat procesul contravențional pe semnele contravenției prevăzute de art.70 din Codul contravențional, din motivul nerespectării condițiilor de formă și legalitate imperative.

43. Intentarea procesului contravențional în privința unei persoane şi sancționarea acesteia de către agentul constatator sunt acțiuni care, în lumina jurisprudenței CtEDO, în materie penală, oferă acesteia dreptul de a pretinde compensarea prejudiciului cauzat în rezultatul acestor acțiuni.

44. Pentru angajarea răspunderii pentru prejudiciul cauzat prin erori ale organului responsabil cu examinarea cauzelor de contravenții, una din condiții fiind existența actului de reabilitare care atestă admiterea erorii şi prejudicierea neîntemeiată a persoanei, or, în cauza dedusă judecății, actul întocmit în privința Mariei Olar a fost anulat prin hotărâre judecătorească irevocabilă.

45. Ține de menționat că sintagma „erori ale organului responsabil cu examinarea cauzelor de contravenții" se referă la greșelile sau omisiunile făcute de autoritatea care are sarcina legală de a analiza și de a soluționa dosarele ce vizează contravențiile.

46. Prin urmare, la caz, reclamanta Maria Olar este îndreptățită prin prisma art.13 alin.(1) din Legea nr.1545/1998 (teza a doua) în coroborare cu art.384 alin.(2) lit.u) și alin.(3^1), la repararea prejudiciului material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanţa de judecată, adică de către autoritățile competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională, care și urmează să repare aceste prejudicii.

47. Aici urmează a fi relevat că în corespundere cu prevederile art.12 alin.(1) coroborate cu art.14 alin.(1) din Legea nr.320/2012, precitate supra, anume Inspectoratul General al Poliţiei este unitatea centrală de administrare şi control a Poliţiei, cu statut de persoană juridică şi cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova, care acționează prin subdiviziuni specializate înființate în vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliţiei, însă care prin efectul legii nu pot fi de sine stătător subiecți ai raportului obligațional de răspundere civilă, inclusiv agentul constatator.

48. Cu atât mai mult, potrivit Anexei nr.3 la Hotărârea Guvernului cu privire la organizarea şi funcționarea Inspectoratului General al Poliţiei

nr.547 din 12.11.2019, Inspectoratul de poliție Dondușeni este o subdiviziune teritorială a Poliţiei, subordonat Inspectoratului General al Poliţiei, care prin prisma reglementărilor legale nu poate fi subiect de sine stătător în raportul obligațional de răspundere delictuală civilă, această obligație revenind nemijlocit unității centrale de administrare și control a poliției, Inspectoratului General al Poliţiei.

49. Prin urmare, Inspectoratul General al Poliției urmează să compenseze Mariei Olar prejudiciul cauzat pentru tragerea ilegală la răspundere contravențională.

50. Chiar dacă nu s-a constatat condiția obligatorie stipulată de prevederile art.384 din Codul contravențional, şi anume, caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională, se omite că încetarea procesului contravențional pe motivul nulității actului agentului constatator prin hotărâre judecătorească irevocabilă îndreptățește reclamanta să solicite și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat.

51. De altfel, hotărârea irevocabilă de încetare a procesului contravențional, reprezintă în sine un act de reabilitare care și atestă admiterea erorii de către autoritatea competentă împuternicită cu constatarea contravenției sau soluționarea cauzei contravenționale, în condițiile în care în virtutea dispozițiilor art.441 alin.(2) din Codul contravențional, încetarea procesului contravențional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință acesta a fost pornit.

52. În final, prin hotărâre judecătorească irevocabilă, procesul contravențional pornit în privința Mariei Olar în baza art.70 din Codul contravențional, a fost încetat. Drept urmare, prevederile art.45 alin.(1), art.384 alin.(2) lit.u) și alin.(3^1) din Codul contravențional, oferă reclamantei dreptul să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile/inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

53. Pentru antrenarea răspunderii materiale a autorității care a aplicat în mod neîntemeiat amenda contravențională, nu este obligatoriu stabilirea faptului dacă această a acționat cu intenție sau cu vinovăție directă, fiind suficientă doar constatarea că este nejustificată tragerea la răspundere contravențională și respectiv aplicarea amenzii.

54. Prin urmare, în temeiul prevederilor art.2036 alin.(1) și (2), art.2037 alin.(1), (2) și (3) din Codul civil, ce reglementează repararea prejudiciului moral, instanța de judecată conchide de a admite pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral, ținând cont de caracterul și gradul de gravitate al încălcărilor admise, de natura drepturilor personale lezate și

locul acestora în sistemul de valori ale persoanelor, de caracterul și gradul suferințelor psihice.

55. Or, suma de 5000 de lei, constituie o sumă echitabilă şi suficientă ca mărime pentru prejudiciul moral cauzat Mariei Olar pentru tragerea la răspundere contravențională și respectiv aplicarea amenzii, reieșind din principiile compensării echitabile şi rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale suportate și starea de stres a reclamantei.

56. Suma de 10 000 de lei pretinsă cu titlu de prejudiciul moral de către reclamantă drept rezultat al tragerii sale ilegale la răspundere contravențională, este vădit disproporționată şi excesivă în raport cu criteriile stabilite la caz şi principiul general al echității.

57. De altfel, scopul satisfacției echitabile este de a repara prejudiciul cauzat reclamantei ca urmare a evenimentelor contrare Convenției (cauza Scozzari şi Giunta c. Italiei, 13 iulie 2000, p.248-250). Curtea a reiterat că scopul sumelor acordate cu titlu de satisfacție echitabilă este de a asigura repararea exclusivă a prejudiciilor suferite de către părțile interesate, în măsura în care acestea constituie o consecință a încălcării care nu poate fi remediată în alt mod.

58. Or, scopul despăgubirilor acordate de Curte cu titlu de daune morale este recunoașterea încălcării unui drept fundamental care a cauzat un prejudiciu moral, ca de exemplu suferința fizică sau psihică, și acestea sunt cifrate astfel încât să reflecteze cu aproximație gravitatea acestui prejudiciu.

59. Prin urmare, legătura de cauzalitate între încălcarea invocată și daunele morale poate fi prezumată, fără ca reclamanții să aibă obligația de furniza probe suplimentare ale suferinței lor. În rest, respinge pretenția privind repararea prejudiciului moral ce excedă suma solicitată.

În conformitate cu art.art. 383 alin. (1), art.384 alin (2) lit. u), alin. (3^1) Cod Contravenâional, art. 229CPP, art. 90, 94, 118, 122, 123 alin. (6), art. 236-241 CPC, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

admite acțiunea.

Încasează din contul INSPECTORATUL GENERAL al POLIȚIEI în contul OLAR MARIA suma de 5000 (cinci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

Stabilește pîrîtului în teremn de 15 zile pentru executarea definitivă a hotărîrii judecaătorești, ulterior creditorul este în drept să solicite executarea silită în ordinea prevederilor Codului de Executare.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoreiei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței, /semnătura/ Angela CIUBOTARU
Judecătorul
Copia veridică